

Strona 3

Informacja o uprawnieniach przysługujących osobom, które były lub są zatrudnione w warunkach narażenia zawodowego w zakładach stosujących azbest w procesach technologicznych, według stanu prawnego na dzień 16 listopada 1999 r.

1. Ustawa z dnia 19 czerwca 1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. Nr 101, poz. 628 i z 1998 r. Nr 156, poz. 1018):

„Art. 7a. 1. Pracownicy i byli pracownicy zakładów wymienionych w załącznikach nr 2 i 3 do ustawy, zatrudnieni w tych zakładach w okresie przed dniem wejścia w życie ustawy, są uprawnieni do:

- 1) specjalistycznych badań lekarskich, o których mowa w art. 229 § 5 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717),
- 2) zwolnienia z odpłatności związanej z leczeniem uzdrowiskowym, z którego mogą korzystać raz w roku na podstawie skierowania lekarza sprawującego opiekę nad pracownikami lub byłymi pracownikami,
- 3) korzystania z bezpłatnych leków związanych z chorobami wywołanymi pracą przy azbeście.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, finansowane są ze środków budżetu państwa.”

2. Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717):

„Art. 229. § 5. Pracodawca zatrudniający pracowników w warunkach narażenia na działanie substancji i czynników rakotwórczych lub pyłów zwiótkniających jest obowiązany zapewnić tym pracownikom okresowe badania lekarskie także:

- 1) po zaprzestaniu pracy w kontakcie z tymi substancjami, czynnikami lub pyłami,
- 2) po rozwiązaniu stosunku pracy, jeżeli zainteresowana osoba zgłosi wniosek o objęcie takimi badaniami.”

3. Ustawa z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. Nr 96, poz. 593 i z 1998 r. Nr 106, poz. 668):

„Art. 21. 2. Ze środków budżetu województw finansuje się:

-
- 3) okresowe badania lekarskie realizowane w trybie art. 229 § 5 Kodeksu pracy w przypadku, kiedy podmiot, który zatrudniał pracownika, uległ likwidacji.”

1062**WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO**

z dnia 9 listopada 1999 r.

sygn. akt K. 28/98.

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Lech Garlicki — przewodniczący,

Stefan J. Jaworski — sprawozdawca,

Ferdynand Rymarz,

Jadwiga Skórzewska-Łosiak,

Jerzy Stępień,

protokolant: Joanna Szymczak

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 1999 r. na rozprawie sprawy z wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, z udziałem umocowanych przedstawicieli uczestników postępowania: wnioskodawcy, Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej, Ministra Finansów i Prokuratora Generalnego, o stwierdzenie zgodności:

1) art. 3 pkt 2 i art. 4 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95) z art. 217 Konstytucji RP,

2) art. 25, art. 39 § 3, art. 50, art. 54 § 3, art. 58, art. 67 § 4, art. 83, art. 85, art. 89 pkt 1—3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95) z art. 217 i z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP,

3) art. 39 § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926

i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95) z art. 87 Konstytucji RP,

orzeka:

I. 1. Art. 3 pkt 2 i art. 4 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95) nie są niezgodne z art. 217 Konstytucji RP.

2. Art. 25 ustawy wymienionej w pkt 1 jest niezgodny:

— z art. 217 Konstytucji RP przez to, że przekazuje do uregulowania rozporządzeniem podstawowych konstrukcji podatkowych, wkraczając tym samym w materię zarezerwowane do wyłączności ustawy,

— z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP przez to, że nie odpowiada określonym w tym przepisie wymaganiom, jakie musi spełniać upoważnienie ustawowe, gdyż nie zawiera wytycznych co do treści tego aktu wykonawczego.

3. Art. 39 § 3 ustawy wymienionej w pkt 1 jest niezgodny z art. 87 Konstytucji RP przez to, że upoważnia do uregulowania w formie zarządzenia, jako aktu o charakterze wewnętrznym, materii podlegającej uregulowaniu aktem normatywnym powszechnie obowiązującym.

4. Art. 50 ustawy wymienionej w pkt 1:

— jest niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP przez to, że nie odpowiada określonym w tym przepisie wymaganiom, jakie musi spełniać upoważnienie ustawowe, gdyż konstruuje blankietowe upoważnienie dla tego aktu wykonawczego,

— nie jest niezgodny z art. 217 Konstytucji RP.

5. Art. 54 § 3 ustawy wymienionej w pkt 1:

— jest niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP przez to, że nie odpowiada określonym w tym przepisie wymaganiom, jakie musi spełniać upoważnienie ustawowe, gdyż konstruuje blankietowe upoważnienie dla tego aktu wykonawczego,

— nie jest niezgodny z art. 217 Konstytucji RP.

6. Art. 58 ustawy wymienionej w pkt 1 jest zgodny z art. 92 ust. 1 i nie jest niezgodny z art. 217 Konstytucji RP.

7. Art. 67 § 4 ustawy wymienionej w pkt 1 jest niezgodny:

— z art. 217 Konstytucji RP przez to, że przekazuje do uregulowania rozporządzeniem materii ustawowej zasad umarzania zaległości podatkowych z tytułu podatków stanowiących dochody budżetu państwa lub odsetek za zwłokę przypadających od tych zaległości,

— z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP przez to, że nie odpowiada określonym w tym przepisie wymaganiom, jakie musi spełniać upoważnienie ustawowe, gdyż konstruuje blankietowe upoważnienie dla tego aktu wykonawczego.

8. Art. 83 ustawy wymienionej w pkt 1 jest zgodny z art. 92 ust. 1 i nie jest niezgodny z art. 217 Konstytucji RP.

9. Art. 85 ustawy wymienionej w pkt 1:

— jest niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP przez to, że nie odpowiada określonym w tym przepisie wymaganiom, jakie musi spełniać upoważnienie ustawowe, gdyż nie zawiera wytycznych co do treści tego aktu wykonawczego,

— nie jest niezgodny z art. 217 Konstytucji RP.

10. Art. 89 ustawy wymienionej w pkt 1:

— jest niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji RP przez to, że nie odpowiada określonym w tym przepisie wymaganiom, jakie musi spełniać upoważnienie ustawowe, gdyż nie zawiera wytycznych co do treści tego aktu wykonawczego,

— nie jest niezgodny z art. 217 Konstytucji RP.

II. Utrata mocy obowiązującej przepisów wymienionych w pkt I. 2, 3, 4, 5, 7, 9 i 10 wyroku nastąpi z dniem 8 maja 2001 r.

Lech Garlicki

Stefan J. Jaworski
Jerzy Stępień

Jadwiga Skórzewska-Łosiak
Ferdynand Rymarz

Wydawca: Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

Redakcja: Centrum Legislacyjne Rządu, Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa, P-29

Skład, druk i kolportaż: Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel.: 694-67-50, 694-67-52; fax: 694-64-77, 694-62-06

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Wydziale Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa